

Albrecht J. et al.

Chráněná území ČR. Vol. 8. Českobudějovicko.

Agentura ochrany přírody a krajiny ČR & EkoCentrum Brno, Praha, 2003, 808 p.

„Českobudějovicko“ je zatím posledním vyšším (a v pořadí osmým) svazkem řady Chráněná území ČR. Zabývá se v mnoha ohledech výjimečným regionem, poměrně málo narušeným průmyslovou činností.

Celková úprava a členění se neliší od předcházejících svazků. Úvodní část stručně shrnuje přírodní poměry, součástí je geomorfologická, klimatická, hydrologická a pedologická charakteristika. Botanická charakteristika je poměrně rozsáhlá a popisuje fytogeografické poměry a hlavní typy vegetace; je doplněna mapkou s vyznačením hranic fytogeografických okresů a hranic oreofytika. Mnohem stručnější je naopak následující lesnická charakteristika; vzhledem k rozloze lesů v regionu by si snad zasloužila více prostoru. Úvodní část je zakončena zoologickou charakteristikou, nástínem osídlení a vývoje krajiny a přehledem historie a současnosti ochrany přírody (sluší se připomenout, že v regionu leží tři nejstarší chráněná území v ČR – Žofínský prales, Hojná Voda a Boubínský prales).

Těžištěm knihy je přehled jednotlivých chráněných území. Maloplošná zvláště chráněná území (s výjimkou těch, která leží na území NP nebo CHKO) jsou řazena abecedně v rámci bývalých okresů (České Budějovice, Český Krumlov, Jindřichův Hradec, Písek, Prachatice, Strakonice a Tábor). Každému ZCHÚ je věnována jedna nebo dvě stránky. Základní charakteristiku území doplňují odstavce věnované geologii, květeně, zvířeně, lesnictví a využití území. Další část knihy se zabývá velkoplošnými chráněnými územími, v pořadí CHKO Blanský les, CHKO Třeboňsko a NP a CHKO Šumava. Struktura textu je obdobná jako v předchozí části – po úvodní charakteristice následuje abecední seznam maloplošných ZCHÚ. Dílo je zakončeno rozsáhlou bibliografií (852 citace), rejstříkem chráněných území a místopisných názvů a rejstříky jmen rostlin, živočichů a objektů neživé přírody. Text je doplněn velkým množstvím kvalitních fotografií a mapek; součástí jsou i mapy potenciální přirozené vegetace a aktuálního krajinného pokryvu, orthofotomapy a digitální modely terénu.

Vydávání řady Chráněná území ČR je bezesporu významný počín. Příjemné je pak zjištění, že kvalita stoupá se stoupajícím pořadovým číslem svazku – některé nedostatky prvních svazků byly odstraněny. Nezbývá než těšit se na následující svazek, Ostravsko.

Jindřich Chrtěk